

зни стари български и чужди книги, ръкописи, пари и други подобни знаменитости, кои-то ще съставляват старинния кабинетъ, неотлъчимъ отъ еибліотека-та,

Чл. 7. Ако нѣкои непечатани (или напечатани, но вече раззети български и странии) книги и списанія се видятъ доволно полезни за кой и да биди класъ на народа, като нѣма кой да ги издаде, Дружество-то, въ такъвъ случай, ще гледа, по възможности, или само да ги издаде на свѣтъ подъ извѣсно условіе; или, като не му бжде това възможно, отъ части ще спомогни матеріално за издачіе-то имъ, или ще посредствова морално само, да имъ улесни издачіе-то чрезъ други нѣкои наши заможни ученолюбци.

Чл. 8. Дружество-то може да превожда и издава такожде и на чужди езици нѣкои български съчиненія и други, като ги намѣри за петрѣвни.

Чл. 9. Дружество-то може да праща на сѣкѣдѣ отъ свои-тѣ членове за своя работа, а именно:

а) да го представляватъ при други подобни дружества въ извѣстни случаи, полезни за него; и

б) да изучаватъ нѣкои предмѣти въ полза на негова-та цѣль.

ГЛАВА. III.

СЪСТАВЪ НА ДРУЖЕСТВО-ТО.

Чл. 10. Дружество-то се съставлява отъ четири вида членове:

1. Дѣйствиелни,
2. Дописни,